

(Dinesen) angaaende en Overskridelse ved Stationsbygningen paa Langelands Banen, skal jeg oplyse, at denne Overskridelse har sin særlige Grund, idet det oprindelige Overslag gik ud paa at bygge Stationen paa et helt andet Sted, end den nu er bleven bygget nemlig noget udenfor Byen, hvorimod den nu er bleven bygget nede ved Havnen og paa opfyldt Grund, saa at det navnlig er Grundprisen, der har gjort denne Overskridelse saa betydelig, som det ærede Medlem meget rigtigt nævned. Foruden dette er der ogsaa den Omstændighed, at man har været nødsaget til at opføre denne Bygning med særlige Fundamenter, fordi Stedet tillige er af blød Beskaffenhed, hvilket har medført usædvanlige Omkostninger, men dette vil ikke kunne regnes Administrationen af Langelands Banen til Last.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Min Anledning til at fremdrage dette Spørgsmaal var, hvad jeg havde læst i offentlige Blade. Dér har den Begrundelse, som nu blev givet af det ærede Medlem, ikke været anført, og derfra skriver det sig, at jeg har omtalt dette Forhold, som jeg har gjort. Jeg søger ved enhver Lejlighed, hvor jeg finder Anklager mod alt for vidtgaende Krav med Hensyn til Bygninger af enhver Art, at saa ned paa det, og det er ogsaa det, jeg har villet gøre i dette Tilfælde.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: Jeg kan fuldt ud anerkende de Bestræbelser, det ærede Medlem i den Henseende med meget Held gør sig. Men da jeg har den Ære at sidde i Bestyrelsen for Langelands Banen, vil det ærede Medlem ikke forbaves over, at jeg har givet disse faktiske Oplysninger.

P. T. Nielsen: Der er et Spørgsmaal, der har beskæftiget de fleste af de foregaaende Talere, Spørgsmaalet om Statsbanernes Forrentning. Gennem de fleste

Taler er som den røde Traad gaaet dette, at nogle af Banerne forrente sig glimrende, andre meget daarligt. Det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) gik endog forleden saa vidt, at han fremsatte Forslag om, at vi skulde indskrænke Bygningen af nye Baner, vel at mærke af de Baner, han mente ikke kunde forrente sig, og han pegede i saa Henseende paa Silkeborg—Bramminge Banen. Jeg har hørt den Udtalelse mange Gange, at navnlig de jyske Baner forrente sig ikke, medens Banerne paa Øerne forrente sig glimrende. Man har mange Gange paa den Maade forsøgt at kaste med Sten paa de jyske Baner. Det er en Teori, der er fremsat atter og atter, en Teori, som til sidst næsten er bleven et Dogme. Men inden dette Dogme nu helt kanoniseres, ønsker jeg dog at gøre nogle Bemærkninger om det, fordi jeg ikke tror, at det er rigtigt.

Jeg har aldrig set nogen virkelig Begrundelse af denne Paastand om den forskellige Forrentning af Banerne i Jylland og paa Øerne. Man fremsatte i Fjor under Behandlingen af Masnedøbroen den samme Paastand, og i Udvalget forlangte jeg da at faa en Opgørelse over, hvordan det stillede sig med Forrentningen af de forskellige Baner. Jeg gik nemlig ud fra, at naar man Gang efter Gang fremsatte denne Paastand, maatte det være let at oplyse, hvordan Forholdet virkelig var. Jeg foranledigede altsaa, at Udvalget indsendte til Ministeriet det Spørgsmaal, hvordan Rentabiliteten var for de forskellige Banestrækninger, men vi fik fra Ministeriet i Fjor det Svar, at det var umuligt for Ministeriet at give os en saadan Opgørelse, man var ikke i Stand til i Øjeblikket at foretage den. Muligt kunde den foretages, men det vilde tage meget lang Tid. Hvis en saadan Opgørelse kunde foretages, vilde jeg sætte megen Pris paa, at den kom, fordi jeg tror, det da maaske vil vise sig, at naar man saa stærkt har kastet med Sten mod de jyske Baner, har det været noget med Urette.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) anførte den samme Betragtning og nævned til Begrundelse, at f. Eks. Banen mellem Laurbjerg og Silkeborg kun var bleven trafikeret med 58,027 Personer pr. Banekilometer, Viborg